

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris. Libri Qvinque

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XXII. Cæca visum recepit reliquiis S. Ignatij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

nemine admissa. Tantum ab iis Reſtori ſupplicatum enixè, ſi quid ipſe valeret ad liberandam infelicem, ne id illi negaret. Promittit Reſtor ſe facturum, atque in eam rem, ieiunium tridui, largitionem in pauperes, flagellationes, & alia pietatis officia Collegio indicit, Patre interim vno arreptitiam ſubinde reuiſente, ad cuius aſpectum efferari ſemper dæmon & furere; contra, hæreticos adeuntes, vrbane alacriterque accipere, nominareque illos caros, & amicos. Sub hoc porro tempore, quædam vi & vltro locutus eſt dæmon, minimè omittenda. 1. nempe Ieſuitis Oſtrogienſibus nullos ſibi eſſe inimiciores, ſequè id agere vt eſſent aliis exoſi, ad eorum labores ſuo fructu priuandos. 2. dein ſemel ab ſe tentatum, ignem Collegio ſubdere, cœpiſſeque iam famulorum ſtationem corripere, ſed reſtitutum prius quam poſſet illum occultare. 3. tentatſe pariter patrum conclauia intrare, facturum quicquid valiſſet mali, ſed illinc à Maria & Ignatio repulſum. Venerat conditctus celebri exorcifimo dies, Virginis purgationi ſacer; locus Societatis templum, hæreticis diu fruſtra nitentibus, vt domi eorum priuatim haberetur: verum ſectæ illorum, debebatur hic in publicum pudor, & nouum hoc Catholicæ fidei, poteſtatis ſummæ aduerſus dæmones trophæum. Vincita mulier, multorum manibus in templum inducitur, ſtatuiturque ante aram, B. Virginis, & S. Ignatij memoriæ poſitam, vbi rugitu horriſico populum, qui confertiſſimus ad ſpectaculum aderat conſternauit. Vibrandis in hoſtem exorcifimis, præmiſit Reſtor breuem ad omnes allocutionem qua illis acerbum ob peccata dolorem commoueret, inde ſletus omnium communis, piique affectus, diuerſis multorum vocibus expreſſi. Compulſus dæmon efferari, quis eſſet? cur eam feminam occuparet? diuque reſtitans, Ruthenum tandem ſe eſſe reſpondit; ab Ruthena ſaga in id corpus immiſſum, veneficio incantati filii quo ſertum floreum ligabatur, de more gentis à femina, capiti ornando impoſitum. Adactus iterum efferre cuius eſſet præcipue poſt Deum virtute pellendus? multa fremens, ac frendens, denique Mariam, & Ignatium contemptim nominauit. Quare horas duas, exorcifimis ardentè incumbitur coram S. Ignatij tabula, & cum Beatiffima parente Virgine in opem vocatur; cui ne qua fieret alicuius flagitio mora, impetrandam gratiam inhibente, iterato populus admonetur de peccatorum venia ſerio petenda, iterandiſque pro miſerabili femina precibus. Quod factum à populo contentis vocibus cum eſſet, correptam violento impetu ex retinentium manibus, dæmon ſolo allidit, ac velut mortuam, ſed penitus liberam, & ſanam relinquit. Paulo poſt enim ab circumſtantibus erecta, ante Auguſtiſſimum ſacramentum perducitur, vbi cum vniuerſo populo præ gaudio lacrymans, eiurato Caluino, Catholicæ fidei nomen reſtituit.

Ioanna Clara ætatis annorum ſex & quinquaginta Maioricæ vidua, poſt acerrimos oculorum dolores, alterum amiſit, cui reparando dum medicorum adlaborant artes, paulatim alter extinguitur, ita vt noſtrum in templum ſe conferens, excæcicaretur prius, quam ad templi fores perueniret, do-

XXII.

Caca viſum
recepit reli-
quias S. Ignatij.

FFF 3

mumque

munque reditura viæ dnce egeret. Quo die Sacerdos è Societate, illius frater consolandi gratia, afflictam visens, de S. Ignatij ossibus schidiam, eiusque subscriptum Epistolæ nomen ad eam detulit; iussaque tum ab iis qui aderant, tum ab ipsa ter Oratione Dominica recitari, ter Deiparæ salutatione, cæcis oculis reliquias admouit, quibus tanquam rosas, vt quidem ipsa sentiebat recentibus, mirificè recreata, & sensu doloris deinceps caruit, & cœpit oculis iam vt; post vero precum earundem, & reliquiarum iterata applicatione facultatem videndi adedè integram recepit, vt si nunquam oculis laborasset.

XXIII.
*Senis ex fe-
bri maligna
sanatus.*

Ex tribus Lusitanis Romam vna profectis, Genuæ primus, Romæ alter, vt primum appulit obière; tertius Paulus Caruallius adiutor iam quatrimum febriens, Senis subsistere cogitur; ad mortem nisi S. Ignatius adfuisset, parandam potius, quam recuperandam sanitatem: enimvero Febris vehementer anhela præfocati cordis angustiis, malignitatem exeruit, & intendente se sub noctem malo, lethalibus signis spem sanationis medicis abstulit, nostris necessitatem iniecit admonendi fratris, vt ad mortem vicinam in procinctu staret. Verum is interea quærit S. Ignatij num quod domi esset Chirographum. Allatum, lecto se attollens, magna veneratione sæpius osculatur; fronti, & pectori imponit; tum ad eum qui id attulerat, sanus sum inquit, & vitæ securus, non vult P. Ignatius suum hunc filium nunc mori. Cui ille oçasionem commodè hanc vertens ad significandum illi propinquum discessum, at si te inquit P. Ignatius in cœlo secum velit, (quod abesse videtur propius) an non libenter iturus sis? tibi dico, ait, me ab eo sanandum; nam si cæcam curauit feminam, quòd vni è nostris soror esset, mihi filio suo vitam scilicet non seruabit? hac noua confusus argumentandi forma, cordi chirographum apprimit, præsentissimum statim morbi sui antidotum; nam cum ante ab cibo abhorret, cœnam iucundè, & appetens sumpsit, noctem solidam quieuit, ac postridie valuit.

XXIV.
*Ab chiragra,
& carcino-
mate sanata.*

Maioricæ, crudeli chiragra Spes Castillia tenebatur, huic ad cruciatus assiduos, qui ægram interquiescere non sinebant, accedebat sua quot mensibus doloris intensio, tam interdum acuta, vt defectionem animi pateretur; iamque altera manu capta, eius vsum omnem amiserat. Ad hæc vlcus pectori adnatum carcinodem chirurgis, & medicis minabatur, qui demum à curatione idcirco destiterant, quod & inutilem, & malo peiorem aduerterant. Quare humani iam inops remedij, intercessorem apud Deum S. Ignatium adhibet, seque illi ex animo committit, spondens si per eum sanaretur, nouendiali se precatione veneraturam ipsius altare. Aderat tertius à promisso dies, Augusti nonus, anno 1601. cum se chiragræ, vlcerisque expertem, ac persanatam mirata est.

XXV.

Chij Theodora septem circiter annorum græca, boæ papulis sic deformata est, vt ei lauus efflueret oculus, vnaque expectatio omnis remedij. Aduenerant illuc recentes nuncij de S. Ignatio inter sanctos adlecto, isque sancti